

“ซิงเกิ้ล” “อ้อมบุญ”

25 ปี กับ 25 คนแรกรุ่น (รุ่นแรก)
ของม.รังสิต

25 ปี กับ 25 บุคลากรรุ่นแรก ของม.รังสิต

“ชิง” สมุนไพรไทยตัวหนึ่งที่ใช้ในการรักษาโรค สรรพคุณสารพัดประโยชน์ ชิงยิ่งแก่เท่าใหร่นั้น คุณค่าของมันก็ยิ่งมีมากขึ้น หากเปรียบกับคน ก็หมายถึงบุคคลที่มากด้วยประสบการณ์ ทั้งในเรื่องงาน การใช้ชีวิต และพร้อมที่จะเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับคนรุ่นใหม่ได้

สารรังสิตฉบับพิเศษ “ชิงแก่รังสิต” นี้ ในโอกาส 25 ปี มหาวิทยาลัยรังสิต เราไปพูดคุยกับชิงแก่แห่งมหาวิทยาลัยรังสิตค่ะ เรื่องราวความผูกพันร้อยรวมกับประสบการณ์การใช้ชีวิตและการทำงานในรั้วมหาวิทยาลัยรังสิต เป็น 25 บุคลากรรุ่นแรก ซึ่งทำงานมาตั้งแต่ช่วงก่อตั้งมหาวิทยาลัย

หวังว่าภาพในความทรงจำและความรู้สึกที่อยู่กันบึงของหัวใจของพวกเขาเหล่านี้ จะเกี่ยวเอาความรู้สึกที่ตกตะกอนของพวกเราชาวมหาวิทยาลัยรังสิตทุกคน อาจจะนาน นานจนลืมไปแล้ว วันนี้จะได้กลับมารำลึกถึงอีกครั้งด้วยรอยยิ้ม

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการบริหาร สมเกียรติ รุ่งเรืองวิริยะ
บรรณาธิการ จิราภรณ์ ตูลาผล
กองบรรณาธิการ อิศราภรณ์ ทองเพ็ชรพงษ์ /
นิจวรรณ นาวารัตน์ / กวิตา เรืองไทย /
สมพล วชิรวัฒนา
ศิลปกรรม-ช่างภาพ อรรถยา สุนทรายน
โปรแกรมเมอร์-อัญญา ทวีศักดิ์ สุระพันธ์
เลขากองบรรณาธิการ ภัสณี บำรุงถิ่น

ดร.มลิวลีย์ ประทีปฐริธะ

ผู้อำนวยการสำนักหอสมุด

วันเริ่มต้นทำงานกับมหาวิทยาลัย คือวันที่ 13 กันยายน 2528 ซึ่งเป็นวันสำคัญวันหนึ่งของชีวิต เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ส่วนหนึ่งที่ทำให้รู้สึกว่าเวลาผ่านไปเร็ว เพราะเรามีความสุขในการทำงาน ม.รังสิต มีพัฒนาการที่รวดเร็วอย่างรวดเร็วจนเมื่อเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น เรามีการพัฒนาแบบมีจุดมุ่งหมาย ทำงานอย่างสร้างสรรค์ มีเป้าหมายชัดเจน ถ้าคุณพ่อประสิทธิ์ยังมีชีวิตอยู่ ท่านคงภูมิใจ ท่านได้ประกาศเป็นอุดมการณ์ชัดเจนว่า มหาวิทยาลัยเอกชนจะช่วยรัฐบาลในการสร้างคน ซึ่ง ม.รังสิต ทำอย่างนี้มาโดยตลอด ม.รังสิต เป็นตัวอย่างมหาวิทยาลัยที่มีพัฒนาการด้านหนึ่งของอุดมศึกษาของประเทศไทย ซึ่งหากจะศึกษาพัฒนาการของอุดมศึกษาไทย ม.รังสิต จะต้องเป็นหนึ่งในนั้น และในโอกาส 25 ปี ม.รังสิต ในฐานะคนทำงานคนหนึ่ง นอกจากจะเอาใจช่วยแล้ว คิดว่าบุคลากรคนนี้จะช่วยทำอะไรได้ก็พร้อมที่จะเดินเคียงข้างไปให้มหาวิทยาลัยประสบความสำเร็จ

กັນสนีย์ สุขีพจน์

ผู้ช่วยหัวหน้าแผนกยานพาหนะ

ตอนเข้ามาทำงานครั้งแรก ม.รังสิต ยังเป็นวิทยาลัยอยู่ โดยส่วนตัวชอบที่เป็นสถาบันการศึกษา เป็นแหล่งความรู้ ที่ทำงานครั้งแรกในส่วนของการรับสมัครบุคลากร หลังจากนั้นจึงมาทำฝ่ายธุรการ แผนกยานพาหนะจนถึงปัจจุบัน สมัยนั้นมีการรับอาจารย์ที่ค่อนข้างเข้มงวด มีการสัมภาษณ์ที่เข้มข้น มหาวิทยาลัยของเรามีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วมาก มีคณะที่หลากหลาย ซึ่งผมวิสัยทัศน์ของท่านอธิการบดี รู้สึกภูมิใจที่ตัวเองได้ทำงานที่นี่และคิดว่าจะทำงานที่นี่ไปตลอดเพราะรักสถาบันแห่งนี้

พรศรี สุขการค้า

เจ้าหน้าที่สำนักหอสมุด

รัก ม.รังสิต มากๆ ถือเป็นบ้านอีกหลังหนึ่งของเรา เราอยู่ที่นี่มากกว่าบ้านของเราด้วยซ้ำ รู้สึกรักทุกคนในมหาวิทยาลัย ตั้งแต่จบมาก็ไม่เคยทำงานที่ไหนมาก่อน มีหัวหน้าคนเดียวคือท่านอธิการบดี ท่านเป็นคนที่รักลูกน้องและใจดีมาก เราได้ทุกสิ่งทุกอย่าง ความก้าวหน้าในชีวิตเพราะมหาวิทยาลัย ในโอกาส 25 ปี ขอให้มหาวิทยาลัยเจริญก้าวหน้า ก้าวสู่การเป็น International ให้สมกับความตั้งใจของท่านอธิการบดี สุดท้ายอยากให้มหาวิทยาลัยเป็นเหมือนร่มโพธิ์ร่มไทรของบุคลากรต่อไปค่ะ

ชะอ้อน พันกัน

หัวหน้าสำนักงานเลขานุการ สำนักงานหอสมุด

เริ่มทำงานกับ ม.รังสิต ตั้งแต่ยังไม่เริ่มเปิดดำเนินการเลย ได้ร่วมพิมพ์โครงสร้างถึงทบวงมหาวิทยาลัย ทำงานจนไม่ได้กลับบ้าน แต่ก็มีความสุขกับการทำงานมาก ในช่วงที่ทำงานท่านอธิการบดีให้คนมาดูแลตลอด แม้กระทั่งคุณพ่อประสิทธิ์-คุณหญิงพัฒนา ก็เอาขนมใส่กระเช้ามาให้ทาน รู้สึกประทับใจมาก ท่านยังได้พูดกับพวกเราว่า ที่นี่คือที่สุดท้ายของพ่อแล้ว ขอฝาก ม.รังสิต ไว้กับพวกเราและอยากให้พวกเราดูแลๆ ตอบแทนอะไรให้แก่สังคม โดยการสร้างอนาคตให้แก่เยาวชน ช่วยมหาวิทยาลัยให้เจริญก้าวหน้า ให้สมดังที่ ดร.อาทิตย์ ได้ตั้งปณิธานเอาไว้เช่นกัน

พีชรา กาญจนฤกษ์กิจ

รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาและหัวหน้ากองจดหมายเหต

ก็เฝ้าดูมหาวิทยาลัยมาเป็นเวลา 25 ปี เราโตมาพร้อมกับมหาวิทยาลัยรังสิต ได้เห็นว่าไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น มหาวิทยาลัยรังสิตก็ผ่านพ้นปัญหาและอุปสรรคมาได้ด้วยดี คิดว่าในช่วงเวลาต่อจากนี้มหาวิทยาลัยรังสิตจะก้าวหน้าทั้งทางด้านวิชาการและสังคม มีความรับผิดชอบต่อสังคม สร้างสังคมที่ดีๆ ให้แก่ประเทศไทย ในโอกาสนี้ขออัญเชิญอำนาจคุณพระศรีศากศาอำนาจพรให้มหาวิทยาลัยรังสิตมีความก้าวหน้าเจริญรุ่งเรือง และขอให้ท่านอธิการมีสุขภาพแข็งแรงเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาตลอดไป

อานันท์ กาญจนิชย์พันธ์

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาสังคม

พูดเรื่องความภูมิใจคงพูดอะไรไม่ได้เยอะนัก ถ้าพูดถึงการเป็นสถาบันการศึกษา 25 ปี ก็ไม่ได้ยาวนานอะไรมาก เพียงแต่ที่เราได้ทำให้มหาวิทยาลัยของเราเป็นมหาวิทยาลัยในความหมายของสถานที่แห่งการเรียนรู้ที่แท้จริงมากน้อยแค่ไหน ม.รังสิต สอนให้เชื่อมโยงกับสังคม การเมือง มีกิจกรรมในการเชื่อมโยงกับโลกภายนอก ก็ต้องเป็นที่ที่สร้างปัญญา ถ้าปัญญาอยู่ในสมุด อยู่ในห้องเรียนมันก็ไม่เกิด มันก็จะเป็นปัญญาที่ไม่สามารถแก้ไขอะไรได้ เป็นความรู้หนึ่งๆ อยู่ในสมอง ดังนั้น ถ้ามว่าภูมิใจอะไร ก็คงภูมิใจที่ ม.รังสิต เป็นสถาบันอุดมศึกษาในอุดมคติ คือเป็นแหล่งที่จะสร้างปัญญาและการเรียนรู้คู่ไปกับสังคม

พิชรา สายเสื่อ

เจ้าหน้าที่ธุรการ คณะเภสัชศาสตร์

ถ้าจะให้พูดว่าทำไมถึงรักหรือประทับใจอะไร มันพูดยากนะ แต่พี่ก็อยากบอกกับทุกคนที่คิดว่า รักและขอบคุณที่รักกันจนถึงทุกวันนี้ ชีวิตการทำงาน 25 ปี ที่คณะเภสัชฯ เป็นกึ่งๆ ครอบครัว ใหญ่ อยู่กันแบบพี่น้อง พี่ประทับใจทุกคน ทั้งคนที่อยู่มานานและเข้ามาใหม่ เป็นที่ให้ได้ยึดเหนี่ยว ถ้าคณะเภสัชฯ คือบ้าน มหาวิทยาลัย ก็เหมือนสังคมขนาดใหญ่ การที่มหาวิทยาลัยเติบโตขนาดนี้ เราเป็นส่วนหนึ่งก็รู้สึกภูมิใจ

อรนุช ปุณยนก

อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

การวางรากฐานมหาวิทยาลัยรังสิตของคุณพ่อประสิทธิ์ อุไรรัตน์ ไม่ว่าจะเป็นการจัดโครงสร้างการศึกษา การวางระบบ การบริหารบุคคล การบริหารการเงิน หรือการบริหารจัดการด้านต่างๆ แม้กระทั่งวางผังเมืองของมหาวิทยาลัย ครูประทับใจตรงจุดนี้ ครูว่าเป็นการปูพื้นที่ดี เพราะถ้าปูพื้นมาไม่ดี มันก็จะคลอน คุณพ่อประสิทธิ์ปูพื้นมาดีมาก และท่าน ดร.อาทิตย์ ก็สานต่อทำให้มหาวิทยาลัยก้าวมาสู่ความสำเร็จจุดนี้

วิชาญ คงศิริ

เจ้าหน้าที่ประจำห้องปฏิบัติการ คณะศิลปะและการออกแบบ

ผมมีความรักความผูกพันกับสถาบันแห่งนี้ครับที่ทำให้ผมมีหน้าที่การงานเป็นหลักเป็นฐานจนอยู่ได้ในปัจจุบัน และผมได้เห็นมหาวิทยาลัยรังสิตมีความเจริญเติบโต ผมก็เป็นกำลังสนับสนุนส่วนหนึ่ง ถึงแม้จะมีกำลังเล็กน้อยก็จะมอใจและกำลังกาย ช่วยพัฒนามหาวิทยาลัยรังสิตอย่างเต็มความสามารถ ผมมีความภาคภูมิใจที่ได้ทำงานที่นี่ครับ

วาริ วรรณพันธ์

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย แผนกรักษาความปลอดภัย

ในปีแรกมีกันแค่ 2 คน ดูแลคนละอาคาร คือ อาคารคณะบริหารธุรกิจและอาคารหอพัก สมัยนั้นการเดินทางเข้ามาในมหาวิทยาลัยค่อนข้างลำบาก มีแต่รถ 4 ล้อเล็ก ประมาณ 5-6 คัน ต่อมาก็มีรถสองแถววิ่งเข้ามาในมหาวิทยาลัยรังสิต สำหรับการ ทำงาน ในช่วงกลางวันจะดูแลง่าย แต่ช่วงกลางคืนต้องเข้มงวดมากขึ้นเพราะสมัยก่อน ม.รังสิต เป็นทุ่งนา บางทีจะมีชาวบ้านมาหาปลาบ้าง ซึ่งต่อมาในแผนกก็มีเพื่อน ๆ ร่วมงานมากขึ้นทำให้การทำงานคล่องตัวและสบายขึ้น ตลอด 25 ปีที่ทำงานที่ ม.รังสิต ผมรู้สึกประทับใจและเคารพท่านอธิการบดีมากที่สุด เพราะผมมองว่าท่านเป็นคนดีมาก ที่ผมทำงานตรงนี้ได้แล้วก็สบายใจ ท่านเป็นกันเองไม่ถือตัว ท่านให้ความสำคัญกับเรื่องของความเป็นอยู่ของพนักงานทุกคน รวมไปถึงครอบครัวด้วย ผมอยากให้คุณบุคลากรทุกคนทำงานให้ดีที่สุดและเต็มที่ที่สุด

ดร.ลาวัญญ์ วิจารณ์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
วิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์

ความรู้สึกเมื่อเริ่มทำงานคือ ดีใจมาก เพราะจะได้ทำงานในองค์กรที่ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ดีและกว้างไกล เมื่อ 25 ปีที่แล้วมหาวิทยาลัยรังสิตเป็นเพียงวิทยาลัยเล็กๆ มีนักศึกษาน้อย บุคลากรที่ผู้บริหารฝึฝืนและล้มลุกคลุกคลานมาเยอะ แต่ตอนนี้รู้สึกดีใจและภูมิใจแทนที่ผู้บริหารที่สามารถพัฒนาให้วิทยาลัยเล็กๆ เติบโตใหญ่เป็นหนุ่มก้ำย่า สามารถต่อสู้กับโลกภายนอกได้อย่างแข็งแกร่ง สิ่งหนึ่งที่ ม.รังสิต มุ่งเน้นย้ำมาโดยตลอดคือ นโยบายที่เน้นการบริการวิชาการ ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบหลักที่มีมาตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง และปัจจุบันนี้ก็ยิ่งชัดเจนและเห็นเป็นรูปธรรมมากขึ้น คือนโยบายสังคมธรรมาธิปไตย นอกจากนี้ ความประทับใจตลอด 25 ปีที่ทำงานมา คือ การได้เห็นลูกศิษย์ประสบความสำเร็จ หลายคนเรียนจบปริญญาโท ปริญญาเอก เป็นอาจารย์สอน และสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศมากมาย สมกับที่หลายคนพูดว่า “ม.รังสิต กำลังขึ้นดินให้เป็นดาว” ถือเป็นความสำเร็จของคณาจารย์ที่ทุ่มเทในการพัฒนาลูกศิษย์มาตั้งแต่รุ่นแรกจนถึงปัจจุบัน

พศ.อานนท์ กักต้วงศ์

อาจารย์ประจำภาควิชาสังคมศาสตร์ วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา

จำได้ว่ารูปแบบการประชาสัมพันธ์รับสมัครอาจารย์สมัยนั้นของ ม.รังสิต แปลกดีครับ คือมีใบสมัครอยู่ในหนังสือพิมพ์เลย ให้กรอกแล้วตัดส่งได้เลย เห็นแล้วก็น่าสนใจ อีกด้วยความมั่นใจในเรื่องวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร จึงไม่ลังเลแม้แต่นิด ตอนนั้นเวลาผ่านมากกว่า 25 ปีเรียกได้ว่า ม.รังสิต เติบโตรวดเร็ว คณะผู้บริหารก็น่ารัก ทุกท่านมีความห่วงใยบุคลากรและนักศึกษา จึงทำให้มหาวิทยาลัยของเราเป็นบ้านที่สมบูรณ์แบบ มีความอบอุ่น แม้คนทำงานจะหมุนเวียนมีคนรุ่นใหม่มาแทนคนรุ่นเก่า แต่ก็อยากให้มหาวิทยาลัยมีความรักที่อบอุ่นแบบนี้ตลอดไป อีกทั้งอยากให้บุคลากรคนรุ่นใหม่ทุกคนช่วยกันสร้างสรรค์และพัฒนามหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพดีขึ้นเรื่อยๆ”

รัตนา สุวรรณลออ

เจ้าหน้าที่ธุรการ สำนักงานบริหารทรัพยากรมนุษย์

ม.รังสิต เป็นยิ่งกว่าบ้าน รักและผูกพันมาก จึงยึดมั่นและตั้งใจทำสิ่งดีๆ เพื่อมหาวิทยาลัยมาโดยตลอด ความทุ่มเททั้งแรงกายให้แก่การทำงาน และการทุ่มเทแรงใจให้แก่ความผูกพันกับสถานที่แห่งนี้นั้น ทำให้ทุกวันยิ่งมีความสุขในการทำงาน ที่จะมิกลอนประจำใจอยู่บทหนึ่งที่ว่า ปิดทองหลังพระเพื่อละโทษ มีประโยชน์มากล้นคนไม่เห็น จะปิดหลังปิดหน้าไม่จำเป็น สิ่งที่เห็นคือบุญอบอุ้มใจ เวลาท่องเที่ยวให้หน่อยๆ ในออฟฟิศฟัง เขาก็จะหัวเราะเสมอ ก็สอนพวกเขา เวลาเราทำงานเราก็ตั้งใจทำให้ทำด้วยจิตสำนึก ด้วยความรัก

พศ.เกศรา สุขดี

อาจารย์ประจำคณะบัญชี

วันนี้มหาวิทยาลัยรังสิตเติบโตมีชื่อเสียง เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนที่เต็มไปด้วยคุณภาพในการผลิตบัณฑิตออกสู่สังคม อีกทั้งมหาวิทยาลัยยังสอนให้คนของมหาวิทยาลัยทำความเข้าใจและรู้จักคำว่า สังคมธรรมาธิปไตย เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตไม่ว่าจะเรื่องการทำงานหรือชีวิตประจำวันก็ตาม อาจารย์จะยังคงเป็นกำลังใจให้ท่านอธิการบดี และเป็นส่วนสนับสนุนอีกส่วนหนึ่งที่จะช่วยผู้บริหารนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ โดยจะตั้งใจทำงานวิจัยเพื่อช่วยในการศึกษาและพัฒนาการศึกษาด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยต่อไป

สุปราณี ศุกระเศรณี

อาจารย์ประจำคณะบัญชี

อาจารย์เป็นอาจารย์รุ่นแรกของ ม.รังสิตค่ะ ในยุคนั้นไม่มีการแบ่งแยกสายเจ้าหน้าที่หรืออาจารย์ ซึ่งมันเป็นความสวยงามอย่างหนึ่งในการทำงาน เพราะทำให้ทุกคนรู้จักและผูกพันกันจนตอนนี้ สิ่งหนึ่งที่อาจารย์มีความเชื่อมาโดยตลอด คือทุกคนที่เข้ามาทำงานที่นี่ ต่างก็มีความรักให้กับท่านอธิการบดี แม้แต่บุคลากรที่ออกจากที่นี่ไปแล้ว ต่างก็ยังรักและคิดถึงท่าน จากวันนั้นจนวันนี้ มหาวิทยาลัยของเราเติบโตไว้มาก ไม่ว่าจะเรื่องบุคลากรที่มากขึ้น หรือแม้แต่ทางด้านวิชาการ เราสามารถเปิดคณะทางด้านแพทย์ได้ ซึ่งมหาวิทยาลัยต้องไม่ลืมว่าที่อื่นยังไม่สามารถทำได้ และนี่คือความโดดเด่น จึงอยากให้ ม.รังสิต รักษาคุณภาพทางการศึกษาไว้และสร้างบัณฑิตที่เปี่ยมด้วยคุณภาพออกสู่สังคมต่อไป

สุกัลยา วงศ์ชมบุญ

รองคณบดีฝ่ายบริการ คณะศิลปศาสตร์

ชีวิตการทำงานจริงๆ เริ่มต้นที่มหาวิทยาลัยรังสิต และก็มีความรู้สึกว่าการทำงานที่มหาวิทยาลัยรังสิตมีอิสระ คือมีอิสระที่จะคิดและอิสระที่จะทำ ถ้าเราคิดที่จะทำแล้วสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ทำให้คนอื่นเสียหาย มหาวิทยาลัยก็ให้ทำ ซึ่งมหาวิทยาลัยรังสิตจะให้ความอิสระตรงนี้ ครูมีความรู้สึกว่าโชคดีที่อยู่ในที่ที่เขาส่งให้เราทำในสิ่งที่เราอยากทำ ขอบอกว่าเป็นการเลือกที่ทำงานไม่ผิดและไม่คิดที่จะเปลี่ยน ไม่ไปที่ไหน คิดว่าที่มหาวิทยาลัยรังสิตดีที่สุดแล้ว เพราะว่าทำให้เรามีความสุขทุกวันที่มาทำงาน

การดี ประเสริฐลาภ

อาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์

มหาวิทยาลัยรังสิต เป็นมหาวิทยาลัยที่พัฒนาในเรื่องของวิชาการอยู่เสมอและมีบริการงานทางด้านวิชาการแก่สังคมอยู่ตลอดเวลาทั้งในอดีตและปัจจุบัน อีกทั้งมหาวิทยาลัยรังสิตเป็นผู้นำในหลายๆ ด้านด้วยกัน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้วยการเปิดหลักสูตรที่สังคมต้องการและสังคมยอมรับ ซึ่งตรงนี้อาจารย์มีความภูมิใจในมหาวิทยาลัยของเรา และอาจารย์เชื่อว่ามหาวิทยาลัยรังสิตเป็นมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย

อรดา นัยสุกรี

หัวหน้าแผนกวิชาความสะอาด

เราทำงานด้านบริการ การบริการของเราบริการทุกระดับ แผนกที่เราทำงาน ทำให้เราได้สัมผัสกับเจ้าหน้าที่ทุกคน คณะอาจารย์ทุกคนทุกระดับ ทำให้เราได้รู้จักกับทุกคน คือต้องสัมผัสทุกซอกทุกมุม หากให้กล่าวถึงมหาวิทยาลัยรังสิตก็เปรียบเหมือนบ้านหลังใหญ่ที่เราทุกคนอาศัยอยู่ในบ้านหลังนี้ ต้องช่วยกันดูแล และอยากฝากให้ทุกคนรักบ้านหลังนี้ให้มากๆ เพื่อบ้านหลังนี้จะได้อยู่คู่กับเราตลอดไป

ศิรินน ศรีนพรัตน์

รองหัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์

หากถามว่าสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตจนตอนนี้ อาจารย์ไอโหใหม่ ไม่นะคะเพราะเราค้นเคยกับการค่อยๆ เปลี่ยนแปลง ตั้งแต่ต้นไม้ต้นเล็กนิดเดียวจนเติบโตเป็นต้นไม้ใหญ่ ก็เปรียบเสมือนกับมหาวิทยาลัยรังสิตของเรา บ้านหลังนี้เริ่มจากมีห้องไม่กี่ห้อง แต่ตอนนี้เป็นบ้านหลังที่ใหญ่และอบอุ่นมาก เพราะมากล้นไปด้วยอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา แม้ว่าอาจารย์จะไม่รู้จักหมดทุกคน แต่ก็เชื่อว่าทุกคนในบ้านหลังนี้เห็นหน้ากันก็รู้ได้ว่าเป็นคนรังสิต อาจเป็นเพราะว่าทุกคนมีใจที่รัก และผูกพันกับมหาวิทยาลัยสามารถใช้ชีวิตและอยู่ในบ้านหลังนี้ได้อย่างมีความสุข จึงมีตราสัญลักษณ์ขึ้นอยู่ที่รอยยิ้ม เวลาเจอหน้ากันยิ้มให้กันก็ อ้อ... คนนี้เป็นคนรังสิต

สุภัทร รัตนารมย์

อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์

นับว่าเป็นผูกพันและประทับใจต่อองค์กร ท่านประสิทธิ์และท่านอาทิตย์ อุไรรัตน์ อธิการบดี ท่านยังคงเป็นที่พึ่งของคณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา ตลอดจนสังคมกับบทบาทที่มีต่อประชาชนชาวไทยในอดีต สำหรับตนเอง ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันบุคลากรและคณาจารย์ผ่านร้อนผ่านหนาวกันมาเยอะ ซึ่งนั่นเป็นเพียงแค่ว่าเปรียบเปรยแบบฤดูกาล แต่ในชีวิตหน้าที่การงานไม่มีร้อนไม่มีหนาว มีแต่ความสบายใจทั้งในฐานะที่เป็นอาจารย์และเป็นบุคลากร เพื่อนร่วมรุ่นที่ยังคงทำงานที่นี่ ทุกคนจะมีแต่รอยยิ้มและความพอใจที่พึงมีต่อสถาบันและสถาบันพึงมีต่อบุคลากรรุ่นแรก จากวันแรกจนปัจจุบันหวังว่าจะได้มีโอกาสดูแลและอบรมสั่งสอนนักศึกษา และทำหน้าที่ให้ดีที่สุดทั้งการบริการทางวิชาการ การเรียนการสอนที่จะต้องเป็นที่ 1 สุดท้ายหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้เป็นอาจารย์ปู่ให้แก่นักศึกษารุ่นต่อไปก่อนจะเกษียณอายุงาน

สุรพล วาสีกศิริ

เจ้าหน้าที่แผนกซ่อมบำรุง

ผมชอบบรรยากาศการทำงานที่ ม.รังสิต เพราะผมมีหัวหน้างานที่ดี เพื่อนร่วมงานที่ดี สิ่งแวดล้อมที่ดี ผมเข้ามาทำงานในแผนกช่างซ่อมบำรุงตั้งแต่เริ่มซึ่งปัจจุบันได้รับหน้าที่ดูแลการเบิกจ่ายอุปกรณ์ต่างๆ ของช่างและแม่บ้าน ผมเห็นการพัฒนาของมหาวิทยาลัยเติบโตอย่างรวดเร็ว รู้สึกยินดีกับผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากรที่ร่วมช่วยเหลือนกัน และอยากให้เราช่วยกันพัฒนามหาวิทยาลัยให้เติบโตต่อไปเรื่อยๆ เมื่อปี พ.ศ. 2544 ได้รับรางวัลบุคลากรดีเด่น เพราะความซื่อสัตย์สุจริตและความทุ่มเท จึงอยากจะทำงานตอบแทนมหาวิทยาลัย เพื่อให้มหาวิทยาลัยเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป สำหรับความประทับใจที่มีต่อม.รังสิต คือ การทำงานที่มีความสุขและอบอุ่นมาก และมีท่านอธิการบดีที่เป็นคนดี เป็นที่รักของบุคลากร ท่านจะมอบแต่สิ่งที่ดีๆ แก่บุคลากรมาโดยตลอดตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงปัจจุบัน

นายวัฒนา วันเพ็ญ

หัวหน้าแผนกพัสดุ สำนักงานบัญชีและพัสดุ

ผมมาอยู่ตอนแรกมีอยู่ 2 ตึก เรียกว่าเป็นยุคก่อร่างสร้างตัว ก็มีความคิดว่าอยากร่วมงานกับที่นี่ อยากเห็นความเจริญก้าวหน้าว่าจะพัฒนาไปอย่างไร และด้วยวิสัยทัศน์ของท่านอธิการบดี ผมได้เห็นมหาวิทยาลัยพัฒนามากขึ้นเรื่อยๆ ตั้งแต่การก่อตั้งคณะแพทย์ หรือแม้แต่การเปิดคณะดิจิทัล อาร์ต ผมรู้สึกภูมิใจที่ผมเป็นฟันเฟืองตัวหนึ่งของที่นี่ จนวันนี้เราเป็นมหาวิทยาลัยอันดับต้นๆ ของประเทศ ท้ายที่สุด ผมอยากจะเน้นเรื่องการมีทัศนคติที่ดีต่อมหาวิทยาลัย ถ้าเรามีทัศนคติที่ดีต่อองค์กรและมีส่วนร่วมในด้านต่างๆ กับมหาวิทยาลัย เราจะเกิดความภูมิใจ เพราะเราทุกคนเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนามหาวิทยาลัยให้เจริญเติบโตและก้าวหน้า

สมณะ สุภากรณ์

หัวหน้าแผนกการเงิน

ในช่วงแรกของการทำงาน ผมมีความรู้สึกบางอย่างอยู่ในใจ คือผมแปลกใจว่าทำไมบุคลากรที่มหาวิทยาลัยรังสิตต่างทำงานทุ่มเท ให้แก่มหาวิทยาลัยและทุ่มเททำงานให้ท่าน ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ แบบมอบกายถวายชีวิตกันทั้งหมด ผมไม่รู้ว่ามันเป็นเพราะอะไร แต่มาในวันนี้คำตอบที่ผมรู้ คือ ดร.อาทิตย์ เป็นที่รักใคร่ของบุคลากรทุกคน จึงทำให้ทุกคนทำงานแบบทุ่มเทให้ทุกอย่าง โดยไม่ได้หวังรางวัลอะไรตอบแทน และในตอนนี้ผมเองก็กำลังทำในสิ่งนั้นอยู่

นิตยา เทคปลื้ม

เจ้าหน้าที่ศูนย์หนังสือ

พี่มาทำงานที่นี่ตั้งแต่ถนยังเป็นลูกจ้าง โดยเริ่มจากขายคูปองตรงซุ้มเห็ด (โรงอาหาร) หลังจากนั้นย้ายไปทำที่สหกรณ์ร้านขายของซึ่งอยู่บริเวณชั้นล่างอาคารหอพัก และจากนั้นจึงได้ย้ายไปทำงานที่ศูนย์หนังสือจนกระทั่งปัจจุบัน พี่รู้สึกผูกพันกับมหาวิทยาลัยรังสิตมาก มีความประทับใจท่านอธิการบดีที่ให้โอกาสครอบครัวของเรา ตั้งแต่รุ่นแม่ที่ทำงาน รพ.พญาไท แม้มักจะพูดเสมอว่าท่านมีบุญคุณกับครอบครัวเรา แม้มี่เงินเดือนประจำที่สามารถส่งให้เราเรียนหนังสือได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่แม่ปลุกฝังเรามาตั้งแต่สมัยเรียนว่าท่านมีบุญคุณ ถ้าเราได้มีโอกาสมาอยู่ตรงนี้ให้ทำงานให้ดีที่สุด ไม่ว่าเราจะอยู่ในตำแหน่งหน้าที่อะไร

จรัส อดตะกะ

เจ้าหน้าที่ รักษาความปลอดภัย แผนกรักษาความปลอดภัย

ตอนที่ผมมาเริ่มงานที่ ม.รังสิต ยังมีคนน้อยมาก ไม่ค่อยมีคนสัญจรไปมา นักศึกษารุ่นแรกๆ มีอยู่ประมาณ 30 คน ตอนนั้นมหาวิทยาลัยเดิบโตขึ้นผมก็รู้สึกดีใจและภูมิใจที่ได้ทำงานที่นี่ อยากให้คนที่ได้มีโอกาสทำงานที่ ม.รังสิต ตั้งใจทำงานในหน้าที่ของเรา มีความอดทน ต้องรักและทุ่มเทให้แก่มหาวิทยาลัย

